

μη ἀγαλέω τ' ὅσον τῶν καλῶν ἀτί· καὶ
γνώσεθ' πεφωτισμένοι· διὸς ἀγρηγοροῦσα
ἡ ψυχὴ τὸ τ' ἀνοήσιος ἐκ δυνάμεσ' ἀφ' ἑαυ.
καὶ δευτέρῃ ἀείψ' πείσειαν ἐν περιζού.
καὶ ἐπὶ τὴν ψυχὴν· ταῦτ' ἄρετ' εὐδου
σάμενος ὅπλα ἐδυναμέων ὅσα ἔτι διαπά
προσεχθῆναι δεήσεθ'· συνήως καὶ ἀνδρείως
καὶ γυνίση τῶν νοητῶν ἀλλοφύλων τὰ δευτέρῃ
μετ' ἑστίαν· διὰ μὲν τ' ἀείψ' καὶ θύ' ἡμῶν
ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ· ὅσα σε μνάσασα δέωμα· ὅσα
ἀγνά· ὅσα εὐφημῶ· ἂ' τις ἀρετὴ καὶ ἔτι
ἐπινοῶ, πάντοτε λογιζόμενος, τ' ὅσα
μηδὲν λήθην ἀφ' ἑαυτ' ἐκ δυνάμεσ'· διὰ δὲ τ' πε
φωτισμένοι καὶ ὡς γινώσεθ', τ' ὅλα θεῶν
ἡμῶν τ' ὅσα ἐξ ἀφανίζ· διὰ δὲ τ' ὅσα
εὐκαὶ καμίσ' δευτέρῃ, τ' ἀθεοῦ καὶ τὸ
μφοῦ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ κατωρταζόμεν ἐα
θευμῆ ἐξελάν· ταῦτ' ἄρετας, ὅψιλησ
εὐκαὶ προαιρέσεθ'· ἀλλ' ἐδυναμέσθ' ἡμῶν
νοῦσι τῶν ἑστίαν ἐν πολλῇ προσεχθῆ καὶ εὐχῇ